

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

The Relationship Between Digital Leadership of Administrators and the Effectiveness of General
Administration in School under the Secondary Educational service Area Office Sakon Nakhon

อนุวัฒน์ คำลือชัย¹ ดร.ธีระ ภูดี² ดร.พภาพรรณ วะนามาม³

Anuwat Khamluechai¹ Dr.Theera Phudee² Dr. Pakapan Wananam³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 334 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 45 คน หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป จำนวน 45 คน และ ครูผู้สอน จำนวน 244 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น ตามขนาดของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามเป็น มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.274 – 0.777 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.973 ประสิทธิผลการบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.274 – 0.777 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.979 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ และค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการบริหารทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ประสิทธิผลการบริหารทั่วไป

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Course Teacher in Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

³Lecturer in the Faculty of Education Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: อนุวัฒน์ คำลือชัย, anuwatkhamluechai@gmail.com

รับเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2568 แก้ไข 27 มีนาคม 2568 ตอรับ 29 มีนาคม 2568

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารทั่วไป มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.795^{**}$)

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้บริหารมองเห็นถึงความสำคัญและเป้าหมายให้ชัดเจนในการสร้างนวัตกรรมและส่งเสริมสนับสนุนการนำดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานในสถานศึกษา ด้านการรู้ดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาตนเอง ครู และบุคลากรทางการศึกษาด้วยการอบรม เรียนรู้ทักษะดิจิทัล รู้วิธีการใช้ นำมาประยุกต์ในการบริหารจัดการสถานศึกษา ให้เป็นรูปธรรม จนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน ด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในการใช้แอปพลิเคชันและเทคโนโลยีการสื่อสารได้ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและภาระงานที่ซ้ำซ้อน ทำให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านดิจิทัล อย่างรอบด้าน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานและสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และด้านการพัฒนาสู่มืออาชีพทางดิจิทัล ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการศึกษาและบริหารจัดการโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์ และก้าวสู่ยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate, compare, identify the relationship between the digital leadership of school administrators and establish guidelines for developing of school administrators and the effectiveness of general administration in schools under the Secondary Educational Service Area Office Sakonnakhon. The samples consisted of 45 administrators, 45 heads of the general administration group, and 244 Teachers, yielding a total of 334 participants working in schools under the Secondary Educational Service Area Office Sakonnakhon. The sample size was determined by using Stratified Random Sampling. The research instruments were questionnaires and interviews. The questionnaires were in the form of a 5 – level rating score, consisting of a questionnaire on transformational leadership of administrators with a discrimination power between 0.274 and 0.777 and a reliability value of 0.973 and the effectiveness of general administration in schools with the discriminative power ranging from 0.274 to 0.777 and the reliability of 0.979. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation, Pearson's product – moment correlation coefficient.

The findings were as follows:

1. The school administrators' digital leadership and the effectiveness of general administration as perceived by participants, were overall at a high level.
2. General administrative effectiveness as perceived by participants, were overall at a high level.
3. The school administrators' digital leadership classified by tenure status and position and work experience was found to be not different overall and in each aspect. As for the classification by school size, it was found that overall and in each aspect were different with statistical significance at the 0.01 level.
4. The general administrative effectiveness in schools classified by position status the size of the school and the experience of work were found to be overall not different.

5. Correlation coefficient on the relationship between executive digital leadership and general administrative. Statistically significant at the .01 level, overall the relationship is at a high level ($r_{xy} = .795^{**}$).

6. Guidelines for developing the digital status of executives in 5 areas in schools under the Secondary Educational Service Area Office Sakonnakhon. In terms of having a digital vision Administrators see the importance and clear goals of creating innovation. Digital literacy Administrators should develop themselves, teachers, and educational personnel through training. Learn digital skills know how to use Applied in the management of educational institutions. Digital communication executives must be leaders in using applications and communication technologies both online and offline. Creating a digital learning culture executives should take the lead in promoting the development of personnel with comprehensive digital knowledge and abilities.

Keywords: Digital Leadership of Administrators, Administrative Effectiveness

ภูมิหลัง

แผนแม่บทการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล พ.ศ. 2561 – 2564 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ในการขับเคลื่อนประเทศไทย “สู่เศรษฐกิจดิจิทัลที่มีพลวัต บนฐานของสังคมที่รู้คิด รู้เท่าทัน และกำลังคนที่สามารถปรับตัวและสร้างโอกาสจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล” โดยมียุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากำลังคนสู่ยุคดิจิทัล เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังคนดิจิทัล และเพิ่มความตระหนัก และทักษะด้านดิจิทัลเบื้องต้นผ่านการส่งเสริมการสร้างบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัล โดยเริ่มตั้งแต่การพัฒนา ทักษะการคิดเชิงตรรกะ (Computational Thinking) การเขียนโปรแกรม (Coding) การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน การพัฒนาแพลตฟอร์ม การเรียนรู้ทักษะดิจิทัล เป็นต้น (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2560, หน้า 60) เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ได้ทั้งในระดับผู้เรียน ระดับครู/อาจารย์ผู้สอน ระดับสถานศึกษา ระดับส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการเอง ทำให้สามารถวางแผนและการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และสามารถติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานหรือโครงการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564, หน้า 1)

ภาวะผู้นำดิจิทัล ตามหน้าที่มีส่วนช่วยส่งเสริมความเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ จะประกอบด้วย 1) ทักษะการสร้าง ความตระหนัก ทักษะนี้จะรวมถึง ความสำคัญของเทคโนโลยีและสารสนเทศต่อการช่วยบรรลุความสำเร็จ 2) ทักษะการ ระดมทรัพยากร เป็นการระดมให้มีการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศอย่างแพร่หลาย 3) ทักษะเชิงปฏิบัติการ มีกิจกรรม การบริหารเพื่อจัดการและการใช้งานเทคโนโลยีและสารสนเทศ 4) ภาวะผู้นำเชิงโครงสร้าง เป็นการปฏิวัติสารสนเทศ ที่เป็นเพียงแค่การใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ แต่ยังเป็น การเคลื่อนตัวไปสู่รูปแบบใหม่ของการกระจายสังคมดิจิทัลด้วย (Bennis, 2013) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเข้าใจ ทิศทางการเปลี่ยนแปลงองค์กร โดยการปรับองค์กรให้สามารถ ปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและทำให้องค์กรพร้อมที่จะเรียนรู้ ทักษะใหม่ ๆ ตลอดเวลา และผู้นำ ต้องพร้อมที่จะลงมือเปลี่ยน องค์กรด้วยตัวเอง มีทักษะและกรอบความคิดที่จะเอื้ออำนวย ให้บุคคลหรือองค์กรให้สามารถอยู่รอดในยุคดิจิทัลได้ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการสู่การเป็น โรงเรียนดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเข้าใจ สามารถสร้างสรรค์ เข้าถึงและนำเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล มาใช้ในการบริหารโรงเรียน (ปทุมวิไล, 2565, หน้า 9)

การบริหารและการจัดการสถานศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการในการทำงาน โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคล สำคัญที่มีบทบาทและมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการ สถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่องค์กรได้

กำหนดไว้และสามารถบริการทางการศึกษาแก่สังคมได้เป็นอย่างดี ซึ่งสถานศึกษามีขอบเขตภารกิจในการบริหาร และจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลไว้ 4 ด้านได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป ในโรงเรียนที่เป็นภารกิจหนึ่งของโรงเรียนในการสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้บรรลุตาม นโยบายและมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปของโรงเรียนนับเป็นผลสำเร็จของการบริหารที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้งานด้านการจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ตามมาตรฐานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดเป็นกรอบแนวคิด แนวทางการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคลของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563, หน้า 91 – 104)

ดังนั้น การศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารทั่วไป ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครในครั้งนี้ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในการพัฒนาผู้นำขององค์การให้มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน โดยจะต้องมีความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีทั้งความรู้ การสื่อสาร ภาวะผู้นำในการบริหารก็เปลี่ยนแปลงไปในแบบที่เป็นดิจิทัล เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลในการส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

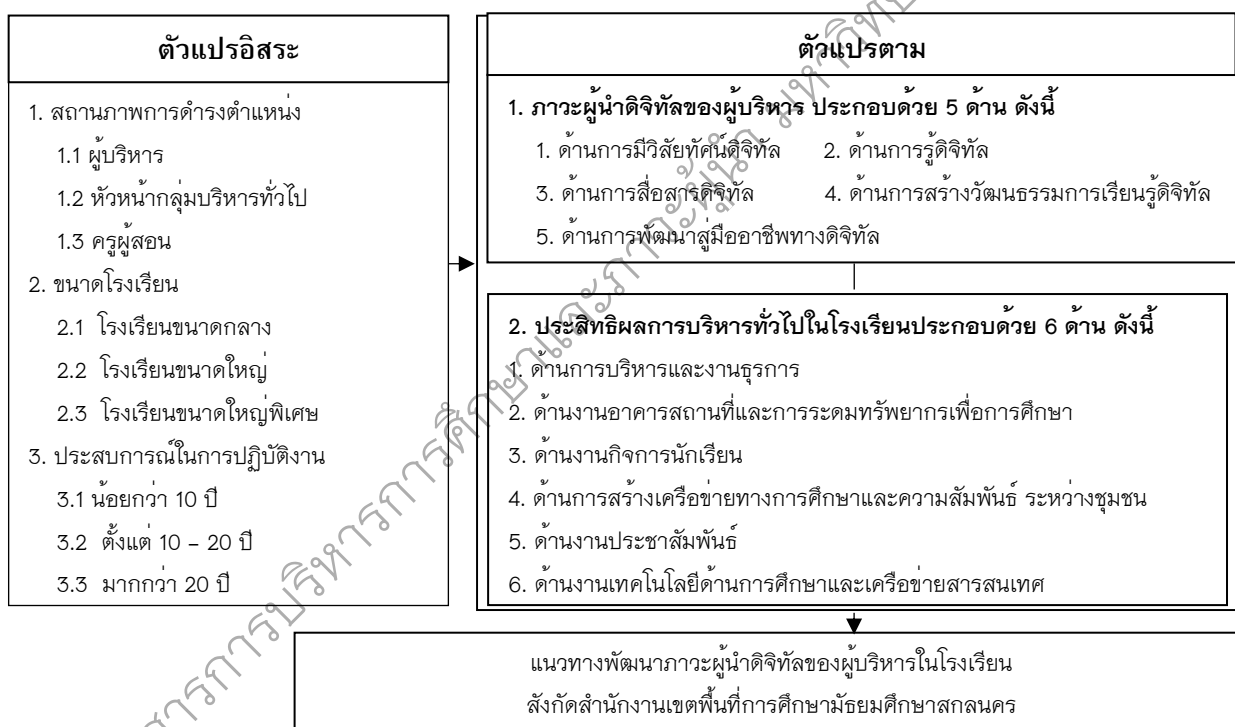
1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไปและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีความสัมพันธ์กัน หรือไม่อย่างไร
6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
6. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและวิธีการ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไปและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 2,281 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 136 คน หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป 45 คน และครูผู้สอนจำนวน 2,100 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 45 โรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2567 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซีและเมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 334 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 45 คน หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป จำนวน 45 คน และครูผู้สอน จำนวน 244 คน จาก 45 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และให้ขนาดของ โรงเรียนเป็นชั้น (Strata) ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง 26 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 10 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 9 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงตรง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ที่ผ่านการทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน จำนวน 52 คน มี 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.274 – 0.777 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.973 และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.274 – 0.777 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.979

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลผ่านระบบ Google form เก็บรวบรวมข้อมูล 334 ฉบับ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ คัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 334 ฉบับและทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลผ่านระบบ Google form เก็บรวบรวมข้อมูล 334 ฉบับ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ คัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 334 ฉบับและทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe's method กรณีส.01 หรือ LSD. กรณีส.05 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้มาศึกษาหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมมาพิจารณา โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ถ้าพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนด้านใดที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน ในทางบวกและอยู่ระดับสูง มาสร้างแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง เพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน จำแนกเป็น นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน และครูผู้สอน จำนวน 3 คน

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานพบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .795^{**}$)
6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและเป้าหมายให้ชัดเจนในการสร้างนวัตกรรมและส่งเสริมสนับสนุนการนำดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานในสถานศึกษา ด้านการรู้ดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาตนเอง ครู และบุคลากรทางการศึกษาด้วยการอบรมเรียนรู้ทักษะดิจิทัล รู้วิธีการใช้ นำมาประยุกต์ในการบริหารจัดการสถานศึกษา ให้เป็นรูปธรรม จนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน ด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการใช้แอปพลิเคชันและเทคโนโลยี การสื่อสารได้ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและภาระงานที่ซ้ำซ้อน ทำให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านดิจิทัลอย่างรอบด้าน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน และสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และด้านการพัฒนาสู่มืออาชีพทางดิจิทัล ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาการศึกษาและบริหารจัดการโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์ และก้าวสู่ยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 2. ด้านการ

พัฒนาสู่มืออาชีพทางดิจิทัล 3. ด้านการรู้ดิจิทัล 4. ด้านการสื่อสารดิจิทัล และ 5. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร มีภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับที่น่าชื่นชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลของตนเองและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และความมุ่งมั่นที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จในยุคอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุขำหมัดรุสสัน สือบาเกลูติง (2556, หน้า 60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ตามความคิดเห็นครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1. ด้านงานกิจการนักเรียน 2. ด้านงานประชาสัมพันธ์ 3. ด้านงานสร้างเครือข่ายทางการศึกษาและสัมพันธ์ระหว่างชุมชน 4. ด้านงานเทคโนโลยีการศึกษาและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ 5. ด้านงานอาคารสถานที่และการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และ 6. ด้านการบริหารและงานธุรการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครอยู่ในระดับมากนั้น เป็นเครื่องยืนยันถึงความเข้มแข็งของการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านกิจการนักเรียน แสดงถึงความใส่ใจในการดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดและรอบด้านความสำเร็จนี้มาจากหลายปัจจัยสำคัญ เช่น บุคลากรที่มีความสามารถ แผนงานที่ชัดเจน การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมถึงการสนับสนุนจากสำนักงานเขตพื้นที่ สะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิกุล กุลนรัตน์ (2565, หน้า 179 – 180) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นทีมกับประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจัยหลายประการ เช่น การที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอนทุกคนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างหลากหลาย การพัฒนาตนเองด้วยการอบรมและพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล ทำให้มีความรู้ความสามารถไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากนี้ บริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีความคล้ายคลึงกันในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการบริหาร ทำให้มีแนวทางการบริหารจัดการที่คล้ายคลึงกันด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล สุวรรณราช (2564, หน้า 161) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัว ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียนต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่าโดยและรายด้านประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

และการพัฒนาสู่อาชีพทางดิจิทัล ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไปและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง และใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไปและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ ทรัพยากรและงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านดิจิทัลมากกว่า ทำให้ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน มีโอกาสในการพัฒนาตนเองและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการได้มีประสิทธิภาพ ทำให้ความคิดเห็นที่แตกต่างจากผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอนขนาดกลางและขนาดใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อะชิตา แสงอรุณ (2566, หน้า 134 – 136) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3.3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ที่ถูกลดหลอมรวมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องระหว่างผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน ได้สร้างความเข้าใจและวิสัยทัศน์ร่วมกันต่อภาวะผู้นำดิจิทัล นอกจากนี้ การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างทั่วถึง ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคลากรทุกคนมีโอกาสเติบโตและแสดงศักยภาพความเป็นผู้นำดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ อะชิตา แสงอรุณ (2566, หน้า 134 – 136) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติ ปรากฏผลดังนี้

4.1 ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไป ในโรงเรียนที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า งานอาคารสถานที่และการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า รายด้าน 1 ด้าน คือ งานอาคารสถานที่และการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา สถานภาพการดำรงตำแหน่งครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป มีความคิดเห็นมากกว่าสถานภาพการดำรงตำแหน่งครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนสถานภาพการดำรงตำแหน่งครูที่เหลือไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาตรฐานการบริหารทั่วไปที่ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน มีความเข้าใจและปฏิบัติตามแนวทางเดียวกัน นอกจากนี้ โรงเรียนในสังกัดดังกล่าวมีการสื่อสารและประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ทำให้การบริหารทั่วไปเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าจะมีสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชา คิตคำ (2566, หน้า 184 – 185) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มุกดาหาร พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานทั่วไป ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั่วไป และครูผู้สอนที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไป ในโรงเรียน ที่มีขนาดแตกต่างกัน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า งานอาคารสถานที่และการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา งานสร้างเครือข่ายทางการศึกษา และสัมพันธระหว่างชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า รายด้าน 2 ด้าน คือ 1. งานอาคารสถานที่และการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา พบว่า ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไปและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไปและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ 2. งานสร้างเครือข่ายทางการศึกษาและสัมพันธระหว่างชุมชน พบว่า ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไปและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไปและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนขนาดโรงเรียนคู่ที่เหลือไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการกำหนดขอบข่ายงานบริหารทั่วไปที่ชัดเจนตามนโยบายการศึกษา และการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่าย ช่วยให้ผลผลิตมีคุณภาพและมาตรฐาน เป็นไปตามเป้าหมาย ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหาร หัวหน้างานบริหารทั่วไป และครูผู้สอนในโรงเรียนทุกขนาด จึงมีมุมมองต่อการบริหารงานทั่วไปที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชา คัดคำ (2566, หน้า 184 – 185) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานทั่วไปในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานทั่วไป ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั่วไป และครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

4.3 ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไป ในโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหาร หัวหน้างานบริหารทั่วไป และครูผู้สอน ทำให้ทุกคนมองเห็นผลสำเร็จของงานไปในทิศทางเดียวกัน ปัจจัยสำคัญมาจากผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ มีภาวะผู้นำ และกระจายงานอย่างเหมาะสม โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามศักยภาพของแต่ละคน การที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้บุคลากรที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีความเข้าใจและมุมมองต่อการบริหารงานทั่วไปที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชา คัดคำ (2566, หน้า 184 – 185) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานทั่วไป ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั่วไป และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียน (Y) โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภาพโดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .795$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสูง ย่อมส่งผลให้การบริหารทั่วไปของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีปัจจัยสนับสนุนจากผู้บริหารที่มีความรู้เข้าใจ มีวิสัยทัศน์ และสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถนำเครื่องมือดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะดิจิทัลที่ทันสมัย ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและส่งผลให้การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 225) ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.845$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรมีการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารเพิ่มมากขึ้น โดยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพด้านภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และส่งเสริมให้ผู้บริหารเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือจัดประชุมสัมมนา (Work Shop) ให้ผู้บริหารที่อยู่ในสังกัด หรือสอศตระหนักถึงการยกระดับทักษะผู้นำดิจิทัลดังกล่าวในการประชุมประจำเดือน เพื่อผู้บริหารได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้น

1.2 ประสิทธิภาพการบริหารทั่วไป ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับการสนับสนุน ส่งเสริม และรักษามาตรฐานการปฏิบัติงานที่ดีอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อลดขั้นตอนและเพิ่มความรวดเร็วในการดำเนินงาน รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับเครือข่าย หน่วยงานภายนอกในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารทั่วไป เช่น วัฒนธรรมองค์กร งบประมาณ หรือนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาารูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในทำการศึกษาวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.3 ควรศึกษารูปแบบการบริหารงานกลุ่มบริหารทั่วไปในโรงเรียนในยุคดิจิทัล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563 – 2565 เข้าถึงได้จาก <https://bict.moe.go.th/wp-content/uploads/2022/03/digital-63-65.pdf>.
- ทศพล สุวรรณราช, และ ชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 7(3), 164.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญณัฐ มาเขต. (2565). *การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล*. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มูฮำหมัดรุสสัน ลือปาเกะลูติง. (2556). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตวัน กระบี่*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุพิชา คิตคำ. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานทั่วไป ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรดาหาร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2560). *แผนแม่บทการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล*. เข้าถึงได้จาก <https://www.depa.or.th/storage/app/media/file/depa-Promotion-PlanBook61-65.pdf>. 24 กุมภาพันธ์ 2567.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *คู่มือการบริหารโรงเรียนใน โครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล*. เข้าถึงได้จาก https://drive.google.com/file/d/15r1JWdl_ctiglpIM_LjmLUjEWCREhyxN/view 14 เมษายน 2567.
- อธิกุล กุลนรัตน์. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นทีมกับประสิทธิผลการบริหารทั่วไปของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
- อะธิดา แสงอรุณ. (2556). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
- อดุลย์ วรรณปะกะ. (2556). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Bennis, W.G. (2013). *Managing the Dream: Leadership in the 21st Century*. *Journal of Organizational Change Management*, 2(1), 6 – 10.